

Tegul dabar p Astramskas žiuri į mus pačius ir į mano raštus taip kaip jis nori; tą palieku jo saužinci, supratimui ir istyrimui. Bet bartis su juomi neisiu. Jeigu į mūsų reikalus kada nors aš dřiu pažiurēti, tai gvidensiu juos taip, kaip mano protas supranta.

J. Geguzis.

Reikale pastojimo piliečiui.

Pagal naujus išstatymus, kiekvienas norintis pastoti Amerikos piliečiu turi paduoti sodo rastininkui (court clerk) savo vardą ir pravarde dieną mėnesio ir metus, vardą laivo ir į kokią prieplauką atkeliaavo: Baltimorės, Bostono, Philadelphijos ar New Yorko. Tą visi turi gerai išdėmėti, kurie eina išsiimti pirmasias popieras (—declaration of intention to become a citizen of the United States). Bet daugelis žmonių, išsėdėjusių ant laivo po 10-15 dienų neįsimetė į visai nežino laivo vardo, ir visiškai užmiršta atkeliovimo laiką. Tuili rašo muitinyčių ir klesgarnių viršininkams prašydami pranešti, kada jie atkeliaavo ir su kokių laivu. Rašo „sipas buvo su dvem kainais“, tai viskas, ką atsimeną. Toki rašymai yra metam į gurbę. Neatsimenant atkeliovimo laiko ir laivo vardo, kiekvienas gali atsiminti mėnesį ir metus atkeliovimo, kaip ir į Revenj plaukę, tai yro sėdo ant laivo (lietuvių iš Kauno ir Vilniaus gubernijų turi paduoti savo atkeliovimo dieną pagal naujį kalendorių. Paduodant pagal senąjį pasidarys klaida: atkeliovusieje nuo 19 iki 30 ir 31 dienos kiekvieno mėnesio, duokim sau — sausio pagal seną kalendorių, turi rašyti jau ne sausio bet vasario mėnesio datą, nes 19 diena seinojo kalendoriaus prasideda su 1 diena naujojo kal., ir su 14 diena naujo kal. prasideda 1 diena senojo kalendoriaus).

Pranešant apie iškeliovimo vietą, reikia įsakmūi parašyt kura sėdo: iš Antverpio, Bremeno' Gliazgavo, Hamburgo, Liepojaus, Liverpilio ar Rotterdamo ir tada angliskai rašyti kaslegarnių viršininkams duokim sau — šitaip (miestą ir datą idet, kur kas gyvena ir kada rašo; čia tik pavyzdis):

„Seranton, Pa. May 4, 1908.
Commissioner of Immigration,

Ellis Island, N. Y.

(Jeigu atplaukėtė į Baltimorę, Bostoną, ar Philadelphia, tai tos prieplaukos viršininkams ir rašyti.)

Sir:

Having intention to become a citizen of the United States I beg you to let me know the name of the vessel and the date of my arrival.

I came from Russia, sailed from Hamburg (jeigu išplaukėtė iš Bremeno, ar Rotterdam ar iš kt. tai įrašykite iš kurio miesto išplaukėte) and landed at New York in May, 1903 (čion įrašyti mėnesį ir metus atkeliovimo).

Respectfully,

(čion pasirašytivardą, pravarde ir adresą).

Jeigu patys aškiai rašyti negalėtumėtai paprašykite galinčio, tiktais patys turite aškiai pasirašyti.

Laiškui popiera imkite 10 colių ilgio ir 8 colių pločio, koks dailiaus išrodys.

Taip parašius kaip viršų parodyta bus galima surasti užrašus atplaukusių laivų iš Hamburgo ar kito miesto, paduotame mėnesyje ir metuose ir duoti reikalaujamą atsakyti.

Visi norinti pastoti piliečiais turi mokėti rašyti ir mokėti pusėtinai gerai angliską kalba, idant prie kvotimo, imant antrasias popieras, aplinkantas galėtų tinkamai atsakyti ant klausimų sude. — Imant pirmasias popieras mokėjimo angliskos kalbos nereikalaujama bet turi mokėti rašyt.

Visų priedermė yra išsiimti tuoju pirmasias popieras, kuris tik atkeliaavo į Suvienytas Valstijas apsigyventi ant visados. Turintieji pirmasias popieras greičiaus gaus darbą, nes tulos darbo unijos visiškai neprima į sanarius tokį, kurie neturi nė pirmųjų popierų. Ir abelnai visur žmogus turintis bent pirmasias popieras yra labiau parberiamas, negu neturintis. Prekė pirmųjų popierų \$1.00.

Išstatymai reikalauja visų mokėjimo skaitytį ir rašyti, nemokantis negali pastoti piliečiu. Bet tas yra lengva apeiti. Nemokanti skaitytį tegul nusiperka knygėlę „Vairų Draugus už 12 et. ir atliekamą laiką tesnaudoja pasimokinimui—vietoje snap sojimo karčiamoje arba lošimo kortomis naminėje—ir neuju kaip išmoks. Nemokančių gali rašyti tegul nusiperka knygėlę „Naujas Budas“ išmokti be mokyojaus už 10 et ir liuosam laike te mokinasi o išmoks net niekemo nesiuklaušius.

Pramokimas angliskos kalbos užtrūks ilgiaus, bet ir tas nebūs sunku, jeigu liuosam laiką stengimės tam sunaudoti. Gramatika angliskos kalbos (prekė \$1.25) yra labai paranki tam reikalui.

Butų labai gėru daiktui, idant visos lietuviškos draugystės ir kliubai savo išstatymose pažymėtų, jog kiekvienas sanarys turi tuoju išsiimti pirmasias popieras, ir suakus penkiems metams pragyvenimo Suv. Valstijose imtu pilnas, ir kad draugystės ir kliubai tame padėtų.

P. Mikolainis,
Box 62, New York.

Prie moterų klausimų.

K. Širydienės referatas, skaitytas Brooklyno „Lietuvių Apšvietos Draugijos“ susirinkime balandžio 11 d.

Apie moterų klausimą labai daugelį ką reikėtų pasakyti, nes apie moterės padėjimą žmonijoje nesirupinta daugiau tukstančių metų. Civilizacija visame svete plėtojosi o vienok joje moteris labai mažai dalyvavo. Kiekvienam gyvenimo klausime, moteris tapo pastatyta žemaiu vyro; ji neteko savo žmogiškų

teisių ir draugijoje ir valstybėj. Tiesa, kad šiandien ir vyrų ypač darbininkų vyru draugijoje tiesos nelabai daugelios. Bet vyras turi nors šiokias tokias tiesas politikos, gali dalyvauti daugelyje vietu, kur yra sprendžiami vieši reikalai. Vyros dalyvavau-

(nors ne visuose kraštuose) valdžios rinkime ir išstatymų su-taisyme. Nieko tokio nėra leista moterei. Netiktais valdžios rinkimuose ji negali dalyvau-ti nė gi buti išrinkta į valdininkų vietas, bet ji neturi bal-

Moteries beteise da nepasibaigia su atstuminiu jos nuo draugijos ir valstybės reikalių sprendimo. Da ir namuose tai yra šeimynos sutvarkyme, mės, moteris, visuomet žaidžia me pačią žemąją rolę. Valstija ir bažnyčia moterį nužemino ir pastume ja po vyrų autoritetu. Iš vyro paskirti išstatymų darytojai ir kunitai, sutaiso mums tokius išstatymus ir tokius ryšius, kurie suveržia moterį iš visų pusų ir atiduoda vyru ant jo valios. Vyros esąs moteris viešpats, o moteris esanti jo tarnaitė. Vyros reikalauja nuo moterės, kad ji butų jam ištikima ir jam vienam tarnautų, jo vieno reikalui pildytų. Bet draugija vyro nepapeikia, jeigu jiš moterei esti neištikimas.

Cia ar kituose kraštuose, visur beveik tas pats. Ir už tai

dabar visame svete pakilo iš letargo moteris ir saka: gana!

Moteris jau nuo pat kudikystės yra žemina ma ir skriau-džiama. Jau pačiamate

ry auklėjimė daroma skirtu-

mas berniukus drangija labiau

stengiasi išlavinti neg mergai-

tes. Vyros nuo mažes yra moki-

namas gimnastikos ir kariškų

priemonių, o moteris vis stu-

numo ir tollyn nuo pasaulio.

Vyros įgauna spękai ir panau-

doja ant moterės. Vaikinas ga-

li mergaitę suvilioti ir pamesti.

Gimsta kudikis, reikia jiems

gauti aukleti, vargti, apjuo-

kimą ir panieką nuo tu pačiu

vyro kentet. Nelaimingos

meilės auka, dėlei vyriškio

tuščio kaprizo, dėlei valandė-

lės jo gosolumą užganėdinusios

turi savo gyvenimą prazudyt.

Jeigu pasiduoda teismui, tai

ir tenui mergina teisybės ne-

randa; rods kai-kuris teis-

darys neva ir nubaudžia vai-

kiną, paskiria jam užsimokė-

ti keletą gėdos grašių, bet

tokia bausmė retai buna už

mokėta, arba ir niekados ne-

moka. O vargas pasileika

merginai. Teismai ir draugi-

ja da pasijuokia iš nelaimi-

gosios: ka, girdi, kabinejasi

ant vyro... Tuomtarpu jie

nieko nesako apie moterų

skurdą, nužeminimą, prievar-

tas, apgirdimus ir da suvilio-

jimus. Privertusi moterį nu-

galių mūšių sugedusi drau-

giuje tokio laipsnio pirmyn

ir merginos, ir moterų

klausimą pastumésime drau-

giuje ant tokio laipsnio pirmyn

ir angštyn, kur žmoniš-

kumas reikalauja kad butu-

moterei. Nuo mūsų priguli motinties ant to kelio atsistot. Mūs reikia energiškai imties už apšvietimo, savo vietos su-radimo ir kovojo už lygį be žmonių.

Mūs reikia labai dauge

lio teisių, kurias šiandien vy-

rai jau turi ir ką mūs taip pat

turėti privilome. Moteris yra

jauk yli draugijos darbininkė. Jeigu ji neina artą ar

pabrikus, tai ji vistiek dirb-

ka nors,—ji apžiūri darbuinių

gyvenimą, ji auklėja drau-

gių piliečius. Galima sakyt,

kad draugijoje moteris atlieka

kilčiaus ir sunkiaus darbą — tai gindymo ir auklėjimo.

Ir už tą ne tiktais jai nickas nemoka, bet da pažeminime laiko. Suprantama, kad moteris už tą ir nereikalauja moteti. Bet mūs privilome tu-

relieti lygi su visais žmonėmis draugijoje balsą.

Kas tam mūs reikalinga?

Pakol kas mūs aškiai moter-

ų reikalavimų kad ir neiš-

destėm, vienok tarpe artimes-

nių ir tolimesnių mūsų sieki-

mūsų, yra šie:

1. Kad valstybės ir reli-

jos ištaigose nereikalautų nuo

mūsų prisiegos ant nesutrau-

komų moterystės ryšių.

2. Kad valstybė, kaip ga-

lėdama, palengvintų mūsų

kudikų anginimą ir auklėjimą.

Tarp ko kito, valstybė

privilome iškurti tautiskus auklė-

jimo namus, kur ekonomišku

prieseši ir nedatekliaus spi-

riamos motinos galėtų ant tam

taikro laiko, arba ir ant visa-

dos pavesi savo kudikius val-

stybės globą.

3. Kad moteris butų valsty-

beje skaitoma už lygią pilie-

čių.

4. Kad iš valdžios vietas gre-

ta su vyrais butų statomas ir

tam tinkamos moteris.

5. Kad moteris butų valsty-

beje skaitoma už lygią pilie-

čių.

6. Kad visuomenės ir poli-

tičios reikalauose visuomet bu-

</div

mokytojų sajungų kovą.

2) Apie mokyklos nacijonalizaciją:

a) kova už priverstinę jėdimą tautiškos kalbos į mokytojų seminarijas.

b) surinkimas, kiek galint smulkesnių žinių apie inteli gentijos veikimą mokyklos nacijonalizacijos pakraipoje.

3) Atsinešimas prie valdžios mokyklų.

4) Atsinešimas prie rusinių mokyklos.

5) Atsinešimas prie tikėjimo mokyklos.

6) Mokytojų organizacijos ir įvairios kulturos – švietimo draugijos.

7) Mokytojų organizacijos ir moterų apšvietimas.

8) Šatikliai įvairių greta gyvenančių tautų liudies švietimo snytyje.

9) Apie veikimą mokytojų prirošimui įvairių typų naminių mokytojų (daraktorių).

10) Mokytojų vasaros kuršai.

Pagal „Liet. Už.”

Kas bus su religijomis?

(Tasa.)

Nevezint į tokį žmonių pa sidalinimą į dvi ar tris pusis, nevezint kad mes šiandien da vis gi matom didelę religijos įtekėmą draugijoje, gamtiskoji teisybė stropiai darbuojasi ir pačias religijas perverčia bei atnaujina. Pažūrėkim į šiandienų religijas giliu ir štai ką pamatyse: jos diena iš dienos atmata ta, ką se niaus buvo pripažinusios už šventą teisybę. Vadinas, jos nenoroms taikosi su mokslu ir „amžiaus dvasia.” Juk tiketa buvo, kad žmogus negali pa siekti dangaus galybės paslapčių. Tuomtarpu kaip per mokslą žmogus išmoko patirti, kokia yra didumo saulė, mėnulis; kaip nuskaitė ne tikta valandas, bet ir minutas, kada saulė ir ménulis patekės, kada jie vienas kitam kelia pastos („gadins” arba užtemas), pa sirodė aiškiai, kad nieko nėra žmogaus protui negalimo. Nors tai buvo priešinga religijai, nors tai buvo šventvagiškas žmogaus įšikišimas į dangaus galybės darbus, bet su tuom šiandien religija sutiko. Visos bažnyčios dabar vartoja „bedievius” kai lendorius, kuriuos ir be Dievo žinios žmogus nuspejo dan gaus kūnų apyvartas....

Italų žemėje, kur yra Ry mas, kur yra katalikų bažnyčios „švenčiausi sostapilė” ir gyvena „Kristaus vietininkas” mes matome labai įdomų faktą – ten religija kuosilpnu siai stovi. Kaži begu tik Italia nėra stipriausia liberalizmo (laisvamanijos) sostapilė. Reikia atminti, kad Rymo miesto mēru tapo pernai išrin ktas masonas ir, o baisybė! Naujovizmas (moder nizmas) ir gamtos mokslo bujoja ne tikta pas vargdienius, neberandančius sau užtarymo po bažnyčios prieglobste, bet ir pas augštėsnius luomus, kuri e iš senoviškosios religijos juk turėjo didelę naudą; „augštėsniams” luomams visuomet

rupėjo vargdienius ramdyt, o tame nieks švenčiau nepatarnavo, kaip religijos ir jų atstovai. O vienok net ir tokia talką „angštėsniejė” jau prada atmetest. Suskato popiežius da senovišku budu ta naujojiška judejimą patremt, – prakeikimu, bet jau jokios ir griausmingiausios enciklikos nebepadaro įtekėmę.

Prancuzijoje religijos klausimas net įstatymais rišamas. Cia religija, bent morališkai sulygino su paprasta kokia nors draugove ar sanjunga.

Vokietijoje, nors biskupi at sargesniais žingsniais, bet eina tuom pačiu keliu.

Amerikoje, tiesa, kad čia katalikų religijos stovenė iš paviršiaus da gana stipriai šrodo, bet taitik iš paviršiaus. Cionai protestantizmas ėda katalikybę iš vienos pusės, o naujovizmas ir taip vadinanamas „amerikonizmas” – iš kitos. Gana bus ta pasakius, kad šie metinė popiežiaus enciklika uiekur taip pas katalikų dva siškių nebuvę apšviltpta, kaip Amerikoje. Ir popiežius nieko negali amerikonams daryti, todėl pasikakina jų doleriai... Kas mėnuo, jei ne kas savaitė cionai atsiranda naujos religiškos sektes. Žmonės vis pieško šviesos ir užklysta prie naujovizmo. Kitur sektes be kovodamos užmiršta mokslo ir apie dangų. Todėl viskas tarp jų, draugai su religija, pavirsta į paprastą komerciją

Reikia pripazinti, kad protestantizmas daug atliko pa saulinii kilto darbo. Liuteris norejo Kristaus bažnyčią at naujint, norėjo religijai gero, o padarė blogą; nickas taip nepagriovė krikščionybę, kaip Liuteris. Klaudinga buvę to kius nuopelnus pripažinti pāciam Liuterini. Tai padarė pati žmonija, kurią igriso se nuo religijos. Pasidėkavojant protestantizmui, daugelis naujų mokslo įdejų pranušė sau keliai į religijos valstybę. Tik per protestantizmą Vokietijoje šiandien auga lais vamybė, o Amerikoje istoriška krikščionybė skiepijasi naujosios socijaliskas teorijos ir senovines dogmas gramzdina gilyne. Prancuzijoje protestantizmas netikta krikščionybę stuma pirmyn, bet ir žylių tikėjimą. Kaip reikia su orasti tą žodį „pirmyn”? Tai reiškia, kad katalikai ir žydai persiima, pirmiaus protestonų tikėjimui, paskiaus bando at rasti keliai prie gamtos mok sluo ir tampa „bedieviai”.

Amerikoje ir Anglijoje, greta iškurusių religijų, išau go da taip vadinanasis religiškai, etiškas judejimas” (Etiškal Movement). Cionai religijų dogmas (neklaudingus padavimus) atideda visai į šalį, o bažnyčios atya atkrepta yra vien tikta ant doros ir draugijos klausimų. Suprantama, kad amerikonių „etiškos draugovės” yra visgi siaurai-religiškos. Bet europiečių jos butų labai įdomios dažinojus, kad čia apie Dievą mažai tesirupinama. Etikiečiai išgulio krikščionųskają dora bet ji nenuomaniai remiasi ant materializmo. Tiesa, kad pas juos da mažai blaivios filio zojifos; jie į naujajį žmonijos

gyvenima neįsigilina, esą už teks to jeigu senovės dora iš plėtoria. Tuomi jie ir išsi duoda bestovį nusigrižę į va karus, o ne į rythus. Jie už mišta, kad kiekviena tauta, kiekviena kultura, kiekviena draugijos klėsa ir net kiek vienas individualas (pavienis žmogus) sutveria san nauja doros išziūrą. Etikiečiai nori senoviškąją dora išplėtot, kuri jvedė atgal keli tukstančiai metų žydų tikėjimas, o vėliaus krikščionija. O juk pas žydus buvo dora merginos pastovinėti už vartų ir nudavus, buk jos svetimos mergaitės pagundytų praeitran ti tėvą prie svetmoterystęs; arba pas krikščionius sudegini t bobė, aptartą ragana. Kaip tai etikiečiai tokią dora iš plėtose? Šiandien juk tas yra skaitoma už nuodėmę. Siaurai etikiečių dirva ir triuši. Bet jie jau pralažė religijų dugną. Dienos klausimas yra kada jluš patys ir tuomi net ir savo praktinios religijos pama tus pastatys svetui ant išju kos.

(Toliaus bus.)

Vaizdelis.

Paraše RUPEIKOS VARGAS.

Jisai turėjo jau dvidešimt penktus amžiaus metus, kada pateko į kaimą R. už vaikų mokytoją.

O kas jo nemylejo?

Ir tėvai mylejo, nesa jis kai me buvo visų išmintingiausis vyras ir ant kaimo sueigų jų patarimais sprendé apie visus klausimus, paliečiančius kai miečių gyvenimą. Aiškus ir sumaninges jo protas gipnoti zavo visus.

Ir vaikai jų mylejo už jo jems atsidavimą, jie matė, kad jo gyvenimo siekis – išsukleti į vianą kruvą lavonus; triobė je surado loptas ir pradėjo kasti tiems savo broliams-kai mynamas kapą. Kiekvienas žemės atmetimas į šalį, kiekvienas žemės trupinėlis, jūdymas lopetų prieketas, turėjo savyje tiek daug prakeikimo, kad jisai net dangų pasiekė, nuotėnai g, taip tamsus ateigos amžių rukas gulesi sunkiu debesiu ant kraugerio valdonos soto.

Miške surikta: „buntovščikai” ir net atsigrįžti nesuspėjo, kaip gretas jų dvięjų sustojo keli žmogžudžiai su gyvulių kais veidais, praradusiais savo žmogaus žygmę. Jų dantys, pasirengę ką tū ant pirmo vadovo rankos sumojimo, blizgejo į šernų iltis; akis spindėjo ir jese matėsi krauso p'giedavimas.

Jo draugui, pasipriešiniam, žmogžudis išsykio per skelė kardu galvą; puolet jisai net nesudejavės ir myriamus pjuutė pasidaugino dar viena nekalta ir ramia auka.

– Kas tu es?

– O kas jūs esate? Ar gi jūs jau taip nustojote žmoniškumą, kad tik ir danzoties p'žmones, idant surasti draugų krauju, draugiau priguldysti lavonų, platesnę krauju upę praleisti, kad net jūsų valdonos sosta pasiektų? Kas jūs esate?

– Rozstrieliat! – sušuko vadovas su žvérišku veidu.

Tame pat momente iš kelių revolverių švino kulkos ipu le į jo širdį ir galvą...

... Jo kaimė ilgai jo laukta, ilgai jo geidauta ir gal dar šiandieną vaikai laukia savo mokytojus sugrižtant. O jėra ir žinių apie jį į kaimą nebuvo kam suteikti, – ir jo

kiek laukinio žvėrio.

... Už miško, nėtoli jo draugo kaimo, baisus dejos atsiti kaimai: ten teista žmonės, ar dyta jų tribos, kapota seninius bei vaikus, karstyta vyrus. Žmogžudžių – plėšikų buriai savo valdonos – caro vardinės lankesi po kaimus, visiems rode caro tėviškus nagus, jieškojo kaltų be kalčios, ir savo lankymus privėdė žmones prie to, kad jie bėgo nuo myriaus baisenybių, bėgo nuo sa vo globėjų į girias-miškus, kur juos kelta ant medžių šakų; slėptosi po šiaudus darži nėse, kur jie žudavo liepsnoje; bludo aut savo kiemu, kur juos šaudyta.

Baisu buvo.

Zemė verkė ir drėbėjo: ne galejo apginti savo vaikų nuo jų kraugerio-valdonos atsilankymo.

Jisai išėjo su savo draugu iš miesto; jie mislio, kad jų atsileipimas į caro pasiuntinių vadą pataisyti, dalykų stovėti, kad tie pasiuntiniai supras, ką darą.

Pakely, tai čia, tai ten, voliojosi ant žemės tai sena kai miečio kepure, tai elgėtos laz da, tai moters skara; žmonės išmetė bėgdamis nuo žmonių medžių tojų.

Pamiškyje, palei Ruinienės triobą, rado kelioliką lavonus, žmogžudžių sušaudytų... Daug rado: žmonių kunus ir kraują; daug rado: ramių ukininkų kunus – rado gyvybę ir myrių, pradžią ir galą.

Emėsi tat su draugu prie darbo: atitraukė į šalį, sunesė į vianą kruvą lavonus; triobė je surado loptas ir pradėjo kasti tiems savo broliams-kai mynamas kapą. Kiekvienas žemės atmetimas į šalį, kiekvienas žemės trupinėlis, jūdymas lopetų prieketas, turėjo savyje tiek daug prakeikimo, kad jisai net dangų pasiekė, nuotėnai g, taip tamsus ateigos amžių rukas gulesi sunkiu debesiu ant kraugerio valdonos soto.

Miške surikta: „buntovščikai” ir net atsigrįžti nesuspėjo, kaip gretas jų dvięjų sustojo keli žmogžudžiai su gyvulių kais veidais, praradusiais savo žmogaus žygmę. Jų dantys, pasirengę ką tū ant pirmo vadovo rankos sumojimo, blizgejo į šernų iltis; akis spindėjo ir jese matėsi krauso p'giedavimas.

Jo draugui, pasipriešiniam, žmogžudis išsykio per skelė kardu galvą; puolet jisai net nesudejavės ir myriamus pjuutė pasidaugino dar viena nekalta ir ramia auka.

– Kas tu es?

– O kas jūs esate? Ar gi jūs jau taip nustojote žmoniškumą, kad tik ir danzoties p'žmones, idant surasti draugų krauju, draugiau priguldysti lavonų, platesnę krauju upę praleisti, kad net jūsų valdonos sosta pasiektų? Kas jūs esate?

– Rozstrieliat! – sušuko vadovas su žvérišku veidu.

Tame pat momente iš kelių revolverių švino kulkos ipu le į jo širdį ir galvą...

... Jo kaimė ilgai jo laukta, ilgai jo geidauta ir gal dar šiandieną vaikai laukia savo mokytojus sugrižtant. O jėra ir žinių apie jį į kaimą nebuvo kam suteikti, – ir jo

draugo tėvai, neatidrausinę ei ti jūdvięjų jiešketų, nežioningo kurdingo šiuodu vyru.

... Tik laikraščiuose buvo rašyta: „Liepos 15 diena pas kaimą R. kariumenė malšinė „maištininkus. Užmušta ir susiesta 15 žmonių, kitus suimta, kaimą išardyta. Užginta „laidotie užmuštuojų lavonus. „Suimta lavonus belaidančiu du vyru liko sušaudytu. Ne pasisakė, kas esą”...

delegatams į XXIII-jį S. L. A. Seimą, jeigu tik tie delegatai yra nariai ir Tėv. Myl. Draugystės.

Kartu su paliudijimis (mandatais) lai kuopos teiksis paduoji ir savo sumanymus kurie pagal jų nuomonę galėti atnešti naują Tėv. Myl. Draugystei.

B. K. Balevičia.

Laiškai į Redakciją.

G. R.

Perskaičiau „V-eje”, kad Cleelum, Wash., tautiečio pėčių, dinamitas sprogdamas padarė nelaimę. Pasirodo, kad myli vientočiai anglokasai da labai menkai žino, kaip reikia su dinamitu apseit, kad norėdami „atšildyt”, pameta be nėjuk tiek iškėlę. Reikia laikyt įmerkus, kol pradeda minkštėti, vanduo gali buti tiek karštias, kiek ranka liu sasai pakenčia. Ir vandenys dinamitas gali sprogti, jeigu vanduo bus verdantis.

Seattliest.

POLIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Ant galo duma dar suteipė savo raukas judo stytės krauju, išduodama valdziai savo sąnarius dėlei jų revoliucinių darbų. Ilgai ejosi ginčai už vieną atstovą nuo Samaro gub., M. Koliubiakių, kuris buk 1906. laikė Samaroje į žmones kurstančią kalbą. Juodašimčiai ir spalninkai reikalavo už tai Koliubiakinę iš dumos prašalint. Saujale sočijaldemokratų, demokratai ir keletas esančių dumoj „darbiečių“ bei radikalų, žinodami, kad toks „prašalinimas“ reiškia išdavimą į policijos nagus, tam priešinosi. Pakol atstovas dar dumoj, valdzia neturi tiesos persekiot. Nors ta parlamentariška par protį da valdzia guodoja. Bet ko valdzia nedrįso, tą atliko pati duma: jos išrinktoji komisija pripažino reikalingu Koliubiakinę iš dumos prašalinti, Saujale sočijaldemokratų, demokratai ir keletas esančių dumoj „darbiečių“ bei radikalų, žinodami, kad toks „prašalinimas“ reiškia išdavimą į policijos nagus, tam priešinosi. Pakol atstovas dar dumoj, valdzia neturi tiesos persekiot. Nors ta parlamentariška par protį da valdzia guodoja. Bet ko valdzia ne laimėja užbaigą. Vienuolika politiškų užpuoluo ant sargų ir du jų užmušę. Paskui jie metė keletą bombų ir pasidariusi suirutei, pabėgo. Paskui juos pasileido sargai vytis ir šaudyt. Nušovė aštuonių žmonių.

Petrapiile pūsimių gene rolas

Vietines zinios.

Šią savaitę Albany senate perėjo bilius apie ilgai ėjusias tasyne tarpe New York visuomenės su geležinkelių kompanija. Mat kompanija pereitais metais buvo užsimainusi, imti du sykiu po 5 centus nuo važiuojančių iš New Yorko į Coney Island pasi-

smogėjimo vieta. Visuomenė tam energiškai priešinosi, o kompanija atkakliai stovėjo ant savo. Cielą vasara ējo smurta kova. Sūsimušdavo

ant karų keleiviai su konduktoriais; kompanijos samdyta policia, nenorinčius du sykiu moketi žmones išsvaidydamas, kaip gručkus, laukan. Kažiek jau ir bylų iš to užgimė.

Ateinant pavasariui, ir atsidarius ant Coney Island zobovoms, visuomenė vėl rengesi

astatyt kumštį prieš kompaniją. Todėl valstybės kongresan buvo įneštas net tam tikras bilius, kurį ilgai lamde, senato riai nubalsavo: 29 pries 18 balsų antro penktuko į Coney Island nemokėt. Jeigu geležinkelio korporacija nerad vėl kokio plyšio prie visuomenės kienėnai prisiekt, tai šitas bilius reiškia, jog šiemet žmonių portmonėly pasiliks apie milijoną dolerių. Ir tai ačiū energiškam nepasidavimui pačių žmonių. Jeigu jie butų tyliai mokėjė, niekas butų jiems to neuždraudės.

**

Gegužės 3 d. vakare Tauškoje svetainėje, Brooklyne, bus skaityta p. Perkuno prelekcija, iš J. R. Coryell'o pa mokslo temoje „Nekalbybės vertė”.

**

Mums prašo pranešti sekant. Brooklyno Suvienybos Draugystės laikys iškilminga 1-mos gegužio (pėtnycio) apvaikščiojimą. Demonstracijā prasidės 7.30 vakare, išeis susirinkusieji iš Kundroto salės ir Tautiško Namo, su muziką ir transparantais. Po demonstracijos bus prakalbos abiejose salėse, lietuvių ir anglų kalbose. Visus lietuvius už kviečia dalyvaut. Ižanga dykai.

**

Jaunas latvys, Jonas Paurėnas (ar Purėnas), da tebesidi New Yorko kazematuose. Ji suėmė, kaip pamena skaitytojai, dar sausio mėnesy vietiniame uoste, ant Rusijos šni pū pareikalavimo; jie sako, buk Paurėnas Latvijoje priglėjės prie revoliucionierų terroristų, taip vadinančių „miško brolių” organizacijos. Ji laiko kalejime iki bus išrišta klau simas apie jo išlavimą rusų valdžiomis. Apgynimui to vakinio yra nusandinti keturi ad vokatai: Gurvič, Rozental, Polk ir Lauterbach. Vedybiniu bylos susiorganizavo komitetas iš atstovų nuo šių partijų: Rusų socijaldemokratų, Bundo, Rusų socialistų revoliucionierų, Raudonojo Kryžiaus ir Latvijos soc. demokratų grupos „Kovos draugai”.

Svetimtanačiai mat moka giuti kovotojus už laisvę prieš valdžią užsimetus, o pas mus da net išdavinet bando ma...

IS Lietuvos.

Vilnius. Politikos bylos. Balandžiu baigiantis ir pradžioje gegužės mén. bus šito kios politikos bylos, nagrinėjamos Vilniaus Teismo Ru-

mo pačiam Vilniaus mieste: 27 bal.: Romaška (agitacija) Benys ir Levit (uzdraustoji draugija), Arons (uzdr. dr.).

29 bal.: Šapovalos (soc.-dem. p.), Serbiei ir Olševskis (uzdr. dr.), Postrielka (uzdr. dr.)

30 bal.: Viazuer (uzdr. dr.), Kaplan (uzdr. dr.) ir pasiekėnimas užmušti), Ša-

lochman (uzdr. dr.)

1 geg.: Zariecki (uzdr. dr., plėsimas, užmušimas), Novik ir Marmer (uzdr. dr. ir plėsimas.)

2 geg.: Kolpas, M. Olševski, Juozas ir Aleksandra Griniai, Bisinirski (soc.-dem. partija), Parkovski, Šmerka ir Nochim Pac (uzdr. dr.).

